

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a patra după Paști

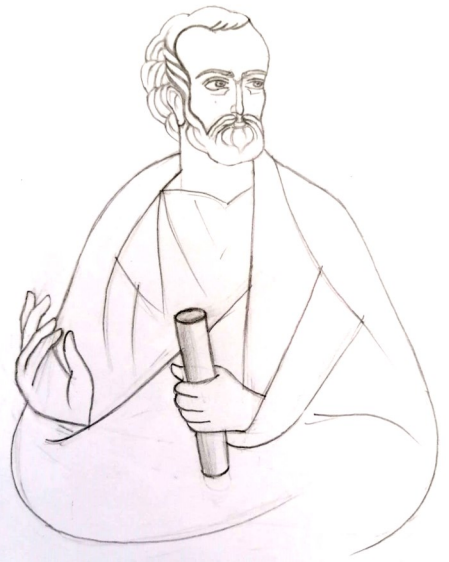
**Evangelhia Duminicii
a patra după Paști**

**Vindecarea slăbănogului de la Vitezda
Ev. Ioan 5, 1-15**

Astăzi, 10 mai: Sf. Ap. Simon Zilotul

În vremea aceea era o sărbătoare a iudeilor și Iisus S-a suit la Ierusalim. Iar în Ierusalim, lângă Poarta Oilor, era o scăldătoare, care se numea pe evreiește Vitezda, având cinci pridvoare. În acestea zăcea mulțime de bolnavi: orbi, șchiopi, uscați, așteptând mișcarea apei. Căci un înger al Domnului se cobora din când în când în scăldătoare și tulbura apa, și cine intra întâi după tulburarea apei, se făcea sănătos de orice boală era cuprins. Și era acolo un om care era bolnav de treizeci și opt de ani. Iisus, văzându-l pe acesta zăcând și, știind că este așa încă de multă vreme, i-a zis: Voiești să te faci sănătos? Bolnavul l-a răspuns: Doamne, nu am om ca să mă arunce în scăldătoare, când se tulbură apa; că, până când vin eu, altul se coboară înaintea mea. Iisus i-a zis: Scoală-te, ia-ți patul tău și umblă! Și îndată omul s-a făcut sănătos, și-a luat patul și umblă. Dar în ziua aceea era sâmbătă. Deci ziceau iudeii către cel vindecat: Este zi de sâmbătă și nu este îngăduit să-ți iei patul. El le-a răspuns: Cel ce m-a făcut sănătos, Acela mi-a zis: Ia-ți patul tău și umblă. Ei l-au întrebat: Cine este omul care ți-a zis: Ia-ți patul tău și umblă? Iar cel vindecat nu știa cine este, căci Iisus Se dăduse la o parte din mulțimea care era în acel loc. După aceasta, Iisus l-a aflat în templu și i-a zis: Iată că te-ai făcut sănătos. De acum să nu mai păcătuiești, ca să nu ți se întâmple ceva mai rău. Atunci, omul a plecat și a spus iudeilor că Iisus este Cel Care l-a făcut sănătos.

Pe cel ce cu râvnă apostolească a așezat în sufletele oamenilor învățăturile înțelepciunii, cu laude să-l ferim pe Simon de Dumnezeu grăitorul, că înaintea Scaunului slavei stă și împreună cu ceilalți Apostoli în ceruri se veselește, rugându-se neîncetat pentru noi, cei ce-l cinștim și ne închinăm sfintelor sale moaște cântându-i:
Bucură-te, Sfinte
Apostole Simon, de
Dumnezeu râvnitorule!
*din Acatistul
Sfântului Apostol
Simon Zilotul*

Grafică realizată de
Elena Gheorghiu Vornicu

* Încă un pas spre normalitatea pe care ne-o dorim atât de mult: ziua de duminică 17 mai 2020 va oferi posibilitatea clerului și credincioșilor pentru a se ruga iarăși împreună. La biserica Toma Cozma slujba se va oficia în aer liber, în curtea Bisericii, cu respectarea regulilor publicate de autorități. În acest scop, se vor lua toate măsurile din partea parohiei noastre.

*Vă rugăm să dați like paginii de facebook și să vă abonați la YouTube Biserica Toma Cozma pentru a fi la curent cu toate noutățile.

După 15 mai, slujbele vor fi oficiate în aer liber - Recomandările INSP după încetarea stării de urgență

Institutul Național de Sănătate Publică a publicat sâmbătă propunerile privind setul de măsuri de relaxare care vor fi aplicate după ridicarea stării de urgență. Documentul are 13 pagini, iar capitolul cinci prezintă recomandările privind activitatea în lăcașurile de cult.

Conform documentului, slujbele urmează să fie oficiate „numai în aer liber cu menținerea distanței între persoane”, iar „accesul persoanelor în lăcașul de cult se va face limitat, cu respectarea unei suprafețe de 8 mp per persoană”.

„Redeschiderea lăcașelor de cult ține de firescul revenirii la necesarele ritmuri ale socialului profund, dimensiunea religioasă a vieții fiind esențială”, a declarat Purtătorul de cuvânt al Patriarhiei Române, care a precizat că „recomandările legate de necesara protejare dictată de grija față de noi înșine și de ceilalți vor fi respectate riguros de toți oamenii cu bună-cuviință”.

Vasile Bănescu a reiterat că „Biserica Ortodoxă Română și toate celelalte culte religioase au dovedit în mod exemplar înțelegerea situației create de epidemie și, în cazul Patriarhiei Române, o implicare caritabilă fără termen de comparație”.

Recomandările Institutului Național de Sănătate Publică fac referire și la primirea Euharistiei. În acest sens, Vasile Bănescu a explicat că „problema Sfintei împărtășanii și a împărtășirii credincioșilor este una care aparține însă exclusiv Bisericii”.

Biserica Ortodoxă Română se va consulta cu celelalte Biserici Ortodoxe surori pentru a găsi împreună, în comuniune și în spiritul fidelității față de tradiția liturgică, cea mai bună cale referitoare la accesul credincioșilor, în contextul pandemiei, la miezul vieții creștine: Sfânta împărtășanie.

România trece din 15 mai de la starea de urgență la starea de alertă. Țara noastră se află în stare de urgență din 16 martie, când Președintele Klaus Iohannis a semnat primul dintre cele două decrete privind instaurarea acestui regim special.

(continuare în pagina a treia, sursa: basilica.ro)

La Casa Milostivirii

„Scoală-te, ia-ți patul tău și umblă !” (Ioan 5,8)

Astăzi, Sfânta Evanghelie din capitolul al 5-lea de la Ioan, ne vorbește despre o minune pe care o face Mântuitorul Iisus Hristos la scăldătoarea Oilor. Poarta Oilor din Vechiul Ierusalim, una dintre intrările foarte circulante, era în preajma aceste scaldători. Se numea Scaldătoarea Oilor sau Vitezda; numele de Vitezda înseamnă Casa Milostivirii, ceea ce pare a implica faptul că în locul acela se arăta milostivirea lui Dumnezeu, din când în când, în forma unei tulburări a apei. Dar se numea și Scaldătoarea Oilor pentru că locul acela împlinea o funcție conexă activității Templului. Vechiul drum, de la Poarta Leilor spre Templu trecea pe la Scaldătoarea Oilor. Acolo erau spălați mieii și oile ce urmau a fi aduse jertfă arderii din Templu. Nu era un loc foarte curat, dar era un loc în care totuși se vedea lucrarea lui Dumnezeu. Spune Evanghelia de la Ioan că doar din când în când Îngerul Domnului se pogora și tulbura apa, dar nu era deloc ușor să vezi acel înger sau să observi pogorârea lui. Lumea vedea doar o tulburare a apei, o răbufnire din străfunduri a apei. Dar cei credincioși știau că este lucrarea lui Dumnezeu, o lucrare vindecătoare a lui Dumnezeu. Pe de-o parte era agitația firească a celor care împlineau, să spun așa, îndatoririle de a spăla oile și mieii care se aduceau la Templu și nu era puțin zgomotul pe care ei îl făceau; de cealaltă parte era acea așteptare în suferință a celor care priveau orice unduire a apei, pentru a se arunca în apă spre a fi vindecați. Ai putea spune că era un loc în care iubirea lui Dumnezeu copleșea suferința umană, că de orice boală ar fi fost bolnavul suferind, era vindecat. Și totuși era un loc trist – un loc trist pentru că acea tulburare periodică a apei a creat o competiție între cei bolnavi. Nimeni nu era interesat de suferința celor din jur, ci doar de apa pe care o privea cu atenție, ca el să fie primul care sare în apă.

Aici, la această scaldătoare, Mântuitorul Iisus Hristos vine și se ocupă de cei bolnavi. Erau atâția bolnavi și totuși Hristos Domnul se adresează unuia, ai putea spune, și cu o întrebare ușor ridicolă : „Vrei să te fac sănătos ?” ... Păi ce căuta acolo el ? Ce căutau toți acei oameni suferinzi ? Vindecarea ! Voiau să se facă sănătoși ! Pare nepotrivită întrebarea Domnului Hristos dar ea are un fundament foarte puternic ancorat în realitatea relației dintre Dumnezeu și om. „Voiești să te faci sănătos ?” era întrebarea prin care Domnul cerea consimțământul omului pentru ai acorda binefacerea. Dumnezeu nu operează în viața noastră peste voința noastră. Iubirea Lui nemărginită, ca și supărarea Lui, atunci când ne vede că greșim, sunt limitate de voința noastră. Dacă nu vrem, Dumnezeu nu intervine în viața noastră. De aceea relația mea cu Dumnezeu trebuie să fie mai degrabă un exercițiu continuu de a mă apropia de starea prin care să îi promit lui Dumnezeu ca eu sunt la dispoziția Lui și nu El e la dispoziția mea ! Asta este relația de iubire dintre Dumnezeu și om. Dumnezeu cu iubire se îndreaptă spre om, se pune la dispoziția omului, omul prin iubire se adresează lui Dumnezeu și se pune la dispoziția lui Dumnezeu.

Un singur om a beneficiat în acea zi de vindecare la scaldătoare: un bolnav, slăbănog, paralytic, suferind de 38 de ani. Nu știm de câtă vreme stătea acolo lângă apă și privea neputincios cum alții i-o luau înainte. Dar ceea ce explică el Mântuitorului defapt vorbește despre o dramă pe care o trăia, despre o suferință care era mai mare decât suferința lui fizică. Strigă Mântuitorului : „Nu am om ! Nu am pe cineva care să mă ajute că până merg eu altul mi-o ia înainte !” Omul avea dorință, dar nu se putea deplasa pe cât ar fi dorit el de repede; se mișca foarte greoi, dar îl durea cumplit în tulburarea în care traia, într-o mare de oameni și într-un

vacarm extraordinar. El era singur, nimeni nu-i dădea o mână de ajutor, nimeni nu-i arăta milă omului. Și totuși, nu și-a pierdut credința. Stătea acolo, neputincios, pe malul lacului și aștepta cu convingerea că va veni și ceasul când i se va vindeca neputința. Aici se vede credința lui nezdruccinată. Că era un om credincios se vede și din faptul că după ce s-a vindecat, unde îl găsește Hristos Domnul? - În Templu, era în fața lui Dumnezeu. El, care ar fi putut să se întoarcă la o mie și una de preocupări cotidiene cum în mod normal este ancorat fiecare dintre noi. Nu, el s-a dus la Templu! Astfel, Mântuitorul Iisus Hristos ne-a încredințat că Dumnezeu este alături de om când e bolnav și neputincios și singur, ca și atunci când e în Templu.

L-a căutat Dumnezeu și l-a vindecat printr-o minune, lăsând pe mai departe pe ceilalți să se îngrămădească în competiția vindecării. Există în jurul nostru oameni, fraților, care suferă în tăcere, smeriți și răbdători, care au atîta nevoie de noi! Iată, Dumnezeu l-a căutat și la scaldătoare, unde zăcea bolnav, dar la căutat și în templu. Chiar și când omul i-a apărut normal, Dumnezeu tot îl căuta; l-a căutat în templu, în scop preventiv, căci i-a spus : „Iată, te-ai făcut sănătos.” Nu îi spune „Iată, te-am făcut sănătos !” ci „Te-ai făcut sănătos” pentru ca vindecarea acelui bolnav era rodul lucrării lui Dumnezeu, așezată peste o suferință suportată cu credință.

„Te-ai făcut sănătos”, îi zicea Mântuitorul, „De acum să nu mai păcătuiești, ca să nu-ți fie ție și mai rău.” Dar, ce poate fi mai rău ca 38 de ani de suferință cumplită sau ca acea însingurare generată de indiferența celor din jur? Da, poate exista o suferință mai mare decât suferințele lumești. Suferința veșnică. De aceea, miza noastră, atunci când suntem în ceas de încercare, trebuie să fie Împărăția lui Dumnezeu; dacă nu te vei raporta la Împărăția lui Dumnezeu ci doar la imediata lume aceasta, nu reușești să te vindec. Pentru că vedeți, aflăm un mare adevăr din ce-a spus Mântuitorul Iisus. La rădăcina suferințelor fizice ale bolnavului neputincios de la Vitezda se afla păcatul – stare de boală sufletească. Nu era întâmplător ceea ce se petrece la Vitezda. Era o suferință generată de starea de boală spirituală. De aceea, să nu mai păcătuim, ca să nu ni se întâmple ceva mai rău.

Vindecarea acestui bolnav, pe care Mântuitorul o aduce în dar, este poate expresia modului în care Dumnezeu intervine în mod vindecător în viața omului. L-a luat prin surprindere atunci când, apropiindu-se de el, neluat în seama, Mântuitorul Iisus Hristos îi arată că pentru el, omul acela suferind prezenta importanță. L-a luat prin surprindere atunci când, rugându-se în Templu, omul l-a luat în seamă când cineva s-a apropiat de el. Era doar el și cu Dumnezeu. Vedeți, exprimă foarte bine această situație – cu fiecare moment de apropiere de Dumnezeu ne hotărâm să fim mai buni, mai blânzi, mai corecți, să lepădăm cele rele ale noastre, dar de fiecare dată ne trezim încalcând propriile hotărâri, lucrând ceea ce nu se cuvine și înstrăinându-ne de Dumnezeu. Bolnavul de la scaldătoarea Vitezda, al cărei nume înseamnă Casa Milostivirii, a beneficiat de milostivirea lui Dumnezeu în timp ce ceilalți au rămas încrâncenați în competiția egoismului lor. Și tare mai seamănă cu noi, cei de astăzi!

Să cercetăm cu ochii minții această minune, săvârșită de Domnul Iisus Hristos Scaldătoarea Oilor, minune evocată în fragmentul evanghelic ce se citește de fiecare dată în cadrul slujbei de Sfințire a apei (Sfeștaniei), căci ne înfățișează nemăsurata iubire a lui Hristos pentru om, dar și puterea tămăduitoare, aducătoare de bine, a apei binecuvântate de Dumnezeu. Să ne aducem aminte că pentru noi, creștinii, Casa Milostivirii lui Dumnezeu este viața noastră, și că în această Casă a Milostivirii trebuie să arătăm și noi milostivire. Amin

Pr. Mihai Mărgineanu

Recomandări privind activitatea în lăcașurile de cult Precauțiuni universal valabile

1. Accesul persoanelor în lăcașurile de cult va fi permis numai cu respectarea precauțiilor universal valabile pentru limitarea răspândirii infecției cu virusul SARS-COV-2;
2. Accesul persoanelor în lăcașul de cult se va face limitat, cu respectarea unei suprafețe de 8 mp per persoană;
3. Atât personalul care deservește lăcașul de cult, cât și persoanele care intră în lăcașul de cult vor purta mască. Pentru a oferi o protecție eficientă, masca trebuie să acopere gura și nasul.
4. Persoanele își vor dezinfecta mâinile cu dezinfectant pe bază de alcool care va fi pus la dispoziție la intrarea în lăcașul de cult;
5. La intrarea în lăcașul de cult se va efectua un triaj observațional și nu se va permite accesul persoanelor prezintă simptome de infecție respiratorie (tuse, strănut, rinoree);
6. Se vor plasa la loc vizibil anunțuri scrise privind regulile de distanțare fizică și cele de acces în lăcaș.

Precauțiuni speciale:

1. Se va evita atingerea sau sărutarea obiectelor sacre de cult, în locul acestor gesturi rituale se va indica înclinarea sau înclinarea;
2. Binocuvântarea se va oferi/primi de la o distanță de cel puțin 1 m;
3. Se va evita oferirea/primirea împărțășaniei în condițiile în care nu se pot asigura lingurițe și pahare de unică folosință;
4. Se vor dezinfecta periodic, o dată la 4 ore, obiectele frecvent atinse: mânerele ușilor, obiectele de cult, icoanele, suprafețele;
5. Slujbele se vor oficia de către slujitorii bisericești/religioși, numai în aer liber cu menținerea distanței între persoane.
6. Nu se recomandă organizarea de pelerinaje sau călătorii religioase.

Sursa: Institutul Național de Sănătate Publică

PUNCTE DE VEDERE:

Și totuși, de ce nu se redeschid lăcașurile de cult?

Nu există nici un fel de dovezi că vreun preot sau ierarh al BOR ar fi infectat pe cineva la vreo slujbă. Dimpotrivă, mai degrabă s-a constatat că Euharistia nu este (și nici nu poate fi!) un factor de contaminare. Mii și mii de oameni s-au împărțășit pe 22 martie, ultima zi în care credincioșii au putut participa la Sfânta Liturghie, în cele peste 14.000 de lăcașuri de cult din țară. Rezultatul? Zero focare de infecție!

În Bulgaria și în Georgia bisericile au fost mereu deschise credincioșilor, inclusiv de Sfintele Paști. Și? Ce s-a întâmplat acolo? Zero focare de infecție! Mai mult, aceste două țări au o situație cu mult mai bună la capitolul îmbolnăviri de Covid-19 decât a noastră, unde avem biserici închise pentru credincioși (a se compara statisticile cu îmbolnăviri și decese la milionul de locuitori). Se poate spune, deci, că rugăciunea în obște ajută și pe cei din afara Bisericii, indirect.

Am demonstrat că știm să respectăm regulile, că suntem disciplinați și conștienți că viața celor din jur depinde și de comportamentul nostru. Suntem la capătul unui examen de maturitate de aproape două luni. Pe care l-am trecut cu bine.

Acum? Ce motive mai sunt pentru a nu deschide lăcașurile de cult, aceste adevărate spitale duhovnicești? Că eu tot nu pot pricepe.

Pr. Constantin Sturzu,
(preluare de pe Doxologia.ro)

(grafică realizată de Adrian Grosari)

Am citit și pentru tine

(Texte pentru suflet recomandate de cititori)

* „Gheronda, ce înseamnă pentru Sfinția Voastră rugăciunea? Trimit semnal, cer ajutor. Cer continuu ajutor de la Hristos, de la Maica Domnului, de la Sfinți, pentru mine și pentru ceilalți. Dacă nu voi cere, nu-mi vor da.” „Fericiți sunt toți care au prins legătura cu Baza cerească și sunt conectați, prin evlavie, cu Dumnezeu.”

* „Gheronda, nu prea am credință și mă simt tare neputincios/neputincioasă. Știi ce să faci? Să te agăți de Dumnezeu așa cum se agăță copilul de gâtul tatălui său și să-l strângi atât de tare, încât să nu te poată dezlipi de El. Numai atunci vei simți siguranță și putere. Gheronda, simt nevoia să mă sprijinesc de Dumnezeu, dar îmi vine greu. Să-ți ridici mâinile în sus. Astfel încet-încet se vor lungi și te vei agăța de Dumnezeu. Gheronda, atunci când nu am destul timp și mă grăbesc la rugăciune, nu cumva fur din timpul pe care trebuie să-l dau lui Hristos? Hristos este bogat și, oricât ai fura tu, El tot nu sărăcește. Tu însă în felul acesta ești în pierdere. Hristos nu are trebuință de rugăciunea noastră, ci noi avem nevoie de ajutorul Lui. Ne rugăm pentru că așa comunicăm cu Dumnezeu Care ne-a creat. Iar dacă nu o vom face, vom cădea în mâinile diavolului și atunci...vai de noi! Ai văzut ce spune Sfântul Isaac Sirul? „Nu ne va cere socoteală Dumnezeu pentru că nu am făcut rugăciune, ci pentru că nu am avut părtașie cu El și în felul acesta am dat drepturi diavolului și ne-a chinuit”. Gheronda, cum să ajung să iubesc rugăciunea? Să simțim rugăciunea ca o necesitate. Așa cum trupul are trebuință de hrană ca să trăiască, tot astfel și sufletul, trebuie să fie hrănit ca să trăiască. Dacă nu va fi hrănit, slăbește și moare duhovnicește. Gheronda, de ce ne vine greu să ne rugăm? Pentru că nu simțim rugăciunea ca pe o necesitate. Cel care nu intră în noima rugăciunii, ca să o simtă ca pe o necesitate, o consideră ca o corvoadă și se aseamănă copilului fără minte care se întoarce de la sânul mamei sale și de la toată dragostea ei cea dulce, ajungând astfel bolnăvicios și pipernicit.” (Cuviosul Paisie Aghoritul)

Texte selectate de Mihail Bogdan
Trandafirescu

**Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274**

Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844 (Coordonator principal)
Preot Il Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888

Voluntari:

*Secretar redacție/Relații Publice: tel. 0741 706 602,
redactor_sef@yahoo.com, Vasilica Onofrei
*Foto: Valentin Burlacu, Alexandru Losonczy, Ionuț Andrei Bodai, Ioan Septimiu Dorobanțu etc.
*Grafică: Elena Gheorghită, Cristian Ștefan, Miruna Ștefan, Parascheva Matciac, Maria Morteci, Andrei Morteci, Simona Angheluță etc.
*Alte activități: Bogdan Andrei Finaru, Delia Angheluță etc.
*Administratori site parohie/pagină facebook:
Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei
www.parohiatomacozma.ro, parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

**Vă rugăm să vă abonați la YouTube:
Biserica Toma Cozma**

Vizitați-ne pe

facebook

Biserica Toma Cozma

ÎNTREBĂRI ȘI RĂSPUNSURI:

De ce aprindem candela? Nu este pericolos să ținem o flacără aprinsă în casă? Dacă nu aprindem candela, are vreo valoare rugăciunea noastră? Sunt doar câteva dintre întrebările pe care le-am tot auzit în această perioadă post-pascală și care preocupă pe tot mai mulți dintre credincioșii noștri.

Din punct de vedere etimologic, cuvântul „candelă” provine din grecescul *κάνδηλα* (*kándila*) și înseamnă *lumină de veghe* sau *de priveghere*. Să fim puțin atenți la termenul acesta: „priveghere” – mai ales în context post-pascal – pentru că ne este limpede în minte pilda fecioarelor care Îl așteptau pe Mirele Hristos cu candelile aprinse. Cele care nu au luat undelemn de ajuns, au ratat venirea Mirelui, care subliniază imediat: „*Privegheați că nu știți ziua, nici ceasul când vine Fiul Omului*” (Matei 25, 13), cu un profund sens pedagogic: arderea neîncetată a candelilei nu este altceva decât un îndemn spre rugăciune și, totodată, răspunsul „*Și eu sunt prezent! Și eu sunt gata de nuntă!*” al fiecăruia dintre noi.

Este chiar atât de important să aprindem candela? Da este, ori de câte ori ne așezăm în genunchi și venim în fața lui Dumnezeu, mergem să ne întâlnim cu El, să-I vorbim, iar lumina este cea care ne călăuzește, este semnul că ne dorim să ajungem la El. Candela și lumânarea sunt daruri ale noastre pentru Ziditor, sunt o jertfă adusă lui Dumnezeu prin arderea undelemnului și, de asemenea, un semn de cinstire adus Maicii lui Dumnezeu sau sfântului ocrotitor zugrăvit în icoană.

(continuare în numărul viitor)

PROGRAM LITURGIC ÎN ACEASTĂ SĂPTĂMÂNĂ

***Duminică, 10 mai,**

- ora 8.00, Utrenia,
- ora 10.00, Sfânta Liturghie,
- ora 12.00, Pomenirile pentru ctitori, precum și pentru toți cei răposați
- ora 18.00, Paraclisul Maicii Domnului

***Vineri, 15 mai,**

- ora 18.00, Slujba Acatistului Sfintei Învieri și Agheasma Mică, cu rugăciuni de mulțumire și cerere, precum și dezlegări și rugăciuni pentru diferite trebuințe, urmate de citirea pomelnicilor care se poartă la biserica noastră

***Sâmbătă, 16 mai, întru cinstirea Sfinților ocrotitori ai parohiei, Sf. Ap. Toma și Sf. M. Mc. Ecaterina, ale căror moaște se află în biserică spre închinare**

- ora 7.00, Slujba Utreniei, a Sfintei Liturghii, Pomenirea morților
- ora 18.00, Slujba Vecerniei

Puteți direcționa 3,5% din impozitul pe venitul dvs. pentru **lucrările și activitățile pe care le susține PAROHIA "TOMA COZMA"**.

Alte detalii despre acțiunile **umanitare** și **culturale** pe site-ul parohiei www.parohiatomacozma.ro

Formularele cu datele bisericii sunt disponibile pe site-ul parohiei: www.parohiatomacozma.ro, iar acestea pot fi depuse sau transmise, conform legii, către ANAF, doar până pe data de 25 mai 2020. Le puteți aduce și la Biserică, iar noi le vom depune la ANAF. Procedura nu implica niciun cost, redirectionarea acestor sume realizându-se din impozitul care a fost deja reținut în 2019 de către stat.

Persoanele salariate pot completa **Formularul 230**, iar persoanele fizice care realizează, în mod individual sau într-o formă de asociere, venituri în bani și/sau în natură din România, provenind din diverse activități, pot completa **Declarația unică**.

Vă mulțumim !